

РЕШЕНИЕ

№ 21036

гр. София, 18.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 06.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева
Танка Цонева

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на
прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2806** по описа за **2025**
година докладвано от съдия Танка Цонева, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс
/АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.
Образувано е по касационна жалба от Р. Д. Ц. чрез пълномощника ѝ –адв.Я. П. –САК срещу
Решение № 2361/20.05.2024 г. на СРС, НО, 101 състав, постановено по НАХД № 8462/2023 г. С
обжалваното решение е потвърден ЕФ, Серия К № 6285469 от 23.08.2022 г. на СДВР, с който на
основание чл.189, ал.4, вр. с чл.182, ал.4, във вр. с ал.1, т.3 от ЗДвП на жалбоподателя Р. Ц. е
наложено наказание „глоба” в размер на 200 /двеста/ лева за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП.
В касационната жалба са изложени твърдения, че Софийски районен съд неправилно е приел, че
процесното нарушение е извършено в условията на повторност. В тази връзка се сочи, че в
оспорения от жалбоподателя електронен фиш не бил посочен номер на влезлия в сила ЕФ, както
и за какво нарушение е бил издаден същия.
На следващо място, в жалбата се сочи, че въззивният съд не е обсъдил направеното възражение за
допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, свързано с неточно посочване на
правната квалификация на деянието, тъй като посочената правна норма на чл.182, ал.4 от ЗДвП
съдържала множество хипотези, които обуславяли налагането на различни наказания. В случая не
ставало ясно как е определен размера на наложената глоба за нарушение, извършено в условията
на повторност.
В жалбата се излагат и пространни съображения за незаконно автоматично прехвърляне на
данните от паметта на техническото средство на ЕФ.

В заключение на жалбата се прави искане за отмяна на оспореното решение и отмяна на издателя срещу жалбоподателя ЕФ. При такъв изход на спора се релюира претенция за присъждане на сторените по делото разноски за адвокатско възнаграждение.

В съдебното заседание, проведено по делото касаторът, редовно призован, не се явява и не изпраца процесуален представител.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован, не изпраца представител и не изразява становище по основателността на жалбата.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, се представлява от прокурор Ю., който счита, че касационната жалба е неоснователна и недоказана, а решението на първоинстанционния съд - правилно и законосъобразно.

Административен съд – София град, IV касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Въззивният съд е установил следната фактическата обстановка приемайки, въз основа на събраните по делото писмени доказателства, че на 23.08.2022 г. в 20:00 ч. в [населено място], [улица], с посока на движение от [улица] към [улица] е заснет лек автомобил марка „Ф. П.“, с рег. [рег.номер на МПС], движещ се със скорост от 71 км/ч., след приспаднал толеранс от 3%, при ограничение на скоростта 50 км/ч., за населено място.

Автомобилът е собственост на Р. И. Ц. и за извършеното нарушение на същата е издаден електронен фиш, серия К 6285469 за налагане на глоба в размер на 200 лева, на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.4, вр.ал.1, т.3 от ЗДвП за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП. В ЕФ е посочено, че нарушението е извършено в условията на повторност в едногодишния срок от влизане в сила на ЕФ К/3574778. Електронният фиш е връчен на жалбоподателя, като от последния не е изпрацана декларация по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП, нито възражение по чл. 189, ал. 6 от ЗДвП. Въз основа на тези обстоятелства съдът е обосновал извод, че правилно е ангажирана отговорността на жалбоподателя Ц..

При така установената фактическа обстановка въззивният съд е постановил решение, с което е потвърдил ЕФ като законосъобразен. Решаващият съд е приел, че ЕФ отговаря на специалните изисквания за форма и съдържание, установени в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП. Изложил е и съображения относно съответствието на техническото средство със законовите изисквания. Приел е, че нарушението е безспорно доказано, като от снимковия материал се установява регистрационния номер на автомобила, дата, час и място на извършване на нарушението.

Във връзка с размера на наложеното наказание съдът е приел, че приложима в случая е хипотезата на чл. 182, ал.1, т.3 от ЗДвП, според която ако водач превиши разрешената максимална скорост в населено място, се наказва: за превишаване от 21 до 30 km/h - с глоба 100 лв., като с оглед наличието на повторност на деянието е приложена и нормата на чл.182, ал.4 от ЗДвП, действаща към датата на извършване на нарушението и предвиждаща, че водач, който извърши нарушение по ал. 1, т.1-5 на същия текст повторно, се санкционира с глоба в двоен размер, респективно двойният размер на глобата е 200 лева, каквато е и наложената глоба на нарушителя

с атакувания електронен фиш.

Решението е правилно. Не се установяват нарушения по приложението на материалния и процесуалния закон. Релевантната фактическа обстановка е установена по делото с допустими по закон доказателствени средства и в пълен обем. Съдът е обсъдил подробно възраженията на жалбоподателя и е изложил подробни съображения защо не ги приема. Изложените съображения се споделят от настоящият съдебен състав и не следва да бъдат преповтаряни.

Безспорно касаторът Р. Ц. е извършил нарушението по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, въвеждащ забрана за водачите на МПС, при избиране на скоростта на движение, да превишават определените в тази разпоредба стойности, които за пътно превозно средство от категория „В“ (каквото е процесното) са: в населено място – 50 км/ч.; извън населено място – 90 км/ч.; по автомагистрала – 140 км/ч.; по скоростен път – 120 км/ч. В случая е установено, че касаторът на инкриминираната дата е управлявал лек автомобил марка „Ф. П.“, с рег. [рег.номер на МПС], движещ се със скорост от 71 км/ч., след приспаднал толеранс от 3%, при ограничение на скоростта 50 км/ч., за населено място.

За извършеното нарушение е издаден ЕФ, който отговаря на изискванията на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, установяваща вида на данните, които следва да бъдат вписани в него и съответства на утвърдения от Министъра на вътрешните работи образец.

Съгласно чл. 189, ал. 4 от ЗДвП електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Всички тези реквизити се съдържат в процесния електронен фиш – мястото на извършване на нарушението е описано подробно, посочена е разрешената скорост, както и установената такава на движение на процесното МПС.

По делото са представени копие на преглед на вписан тип средство за измерване, копие на протокол № 08- СГ- ИСИС/15.03.2022 г. от метрологична проверка на видео - радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникации тип „Cordon M2“, копие на Решение за одобрение на типа на уреда за измерване, копие на протокол за използване на автоматизирано техническо средство, ежедневна форма на отчет. Приложеното по делото доказателствено средство - снимков материал на автомобила към момента на извършване на нарушението, съответства на мястото, индивидуализиращо нарушението. Посочени са всички обстоятелства от значение за съставомерността на деянието и лицето законосъобразно е санкционирано с налагане на предвиденото в закона по вид и размер административно наказание за това нарушение с издаването на електронен фиш.

Във връзка с налагане на санкцията на водача за нарушение, извършено в условията на повторност касационният състав намира следното:

Съгласно [§ 6, т.33](#) от ДР на [ЗДвП](#) „повторно“ е нарушението, извършено в едногодишен срок, а в случаите по чл. 174, ал. 2 ЗДвП- в двегодишен срок, от влизането в сила на наказателното постановление, с което на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение, включително и когато първото наказание му е било наложено като нов водач.

От приложения към материалите на делото Електронен, фиш Серия К, № 3574778, връчен на нарушителя на 18.01.2022 г. и влязъл в законна сила на 02.02.2022 г. се установява, че Р. Д. Ц. е санкционирана за извършено нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП (за превишение на скоростта от 27 км/ч.) на основание чл.189, ал.4 вр.чл.182, ал.1, т.3 от ЗДвП с налагане на „глоба“ в размер на

100 лева, а нарушението в обжалвания ЕФ, което е квалифицирано като „повторно“ е за превишаване на скоростта с 21 км/ч., за което приложима също е санкционната норма на чл.182, ал.1, т.3 от ЗДвП. Ето защо, в конкретния случай правилно нарушението е квалифицирано като „повторно“ и нарушителят е санкциониран на основание чл.182, ал.4 вр.ал.1, т.3 от ЗДвП с глоба в двоен размер, а именно 200 лева, при положение, че и за първото извършено от него нарушение е санкциониран с глоба в размер на 100 лева на основание чл.182, ал.1, т.3 от ЗДвП. Ето защо, възраженията изложени в касационната жалба за допуснати нарушения при определяне на санкцията на нарушителя не се споделят от настоящия състав и се преценяват като неоснователни.

Не са налице основания за отмяна на обжалваното решение, респ. на обжалвания пред СРС електронен фиш, поради сочените в касационната жалба възражения, поради което и обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора разноси се дължат в полза на ответника, който обаче не е поискал присъждането на такива, поради което и съдът не дължи произнасяне по този въпрос.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН Административен съд София – град, IV -ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2361/20.05.2024 г. на СРС, НО, 101 състав, постановено по НАХД № 8462/2023 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.